

Edifici del carrer de l'Hospital, 4 (Farmàcia)

Sant Sadurní d'Anoia

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Lloc/Adreça: c. de l'Hospital, 4
Alçada: 163

Coordenades:

Latitud: 41.42428
Longitud: 1.78692
UTM Est (X): 398634
UTM Nord (Y): 4586568

Classificació

Número de fitxa 08240 - 12
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Noucentisme
Segle XX
Any 1914
Autoria de l'element: Miquel Madurell i Rius (arquitecte)
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BPU
Observacions protecció: Pla d'Ordenació Urbanística Municipal (POUM). Annexes a les normes. Annex III Catàleg d'edificis i conjunts urbans a protegir per raons del seu valor cultural. Fitxa 31 (30/09/2010).
Data aprovació: dj., 30/09/2010 - 12:00
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial - productiu
Titularitat Privada
Titular: 8867702CF9886N0002AP, 8867702CF9886N0003SA, 8867702CF9886N0004DS, 8867702CF9886N1001IU

Descripció

Casa entre mitgeres, distribuïda en quatre cossos a la façana, amb planta baixa, dos pisos i terrat. Cadascun dels 4 cossos presenta un eix simètric vertical amb un portal d'arc rebaixat emmarcat amb peces de pedra, excepte en un dels cossos, on hi ha un finestral amb reixat de forja complexa decorada. Les obertures tenen proporcions verticals i disminueixen la mida a mesura que es puja en cada planta, al igual que les lloses dels balcons.

Els primers pisos presenten balcons amb llosana de pedra motllurades i baranes de forja. Tants les llosanes com les baranes són diferents entre els dos cossos de l'esquerra i els dos de la dreta. Les baranes dels dos cossos de l'esquerra són molt ornamentades, mentre que les baranes dels cossos de la dreta presenten barrots llisos i helicoïdals, sobre llosanes més estretes.

Les diferències entre cossos es donen també pel fet que els dos de l'esquerra no deixen parament entre el primer i segon pis, sinó que allà on acaba l'obertura emmarcada del primer pis, es disposa el balcó del segon pis. Les baranes de forja són diferents de les de sota, menys exuberants pel que fa a la decoració, realitzada amb laminats en cinta amb formes geomètriques i poms daurats a les cantonades del passamans.

Els dos cossos de la dreta sí deixen espais entre els balcons del primer pis i el segon, per això les obertures del primer nivell són més baixes. En aquest cas les baranes segueixen el mateix model que les de sota, amb l'única diferència dels poms daurats a les cantonades del passamans.

És destacable la divisió vertical entre cossos de muntants de pedra disposats a manera de falses pilastres.

Les cornises del tancament de façana a la part superior també són diferents entre parelles de cossos (esquerra i dreta). Per sobre, la façana es corona amb un capcer senzill rectangular.

En aquest edifici, l'arquitecte Miquel Madurell i Rius entraria en plantejaments noucentistes. Hi ha referències a l'arquitectura del Renaixement català (manca de parament intermedi entre balcons) i del Barroc (disposició general de l'edifici) (CUBELES, 1991).

Història

Narcís Viader Escayola li va demanar el mes de gener de 1914 a l'arquitecte Miquel Madurell i Rius el projecte per a un nou edifici. En aquest projecte, l'arquitecte supera el seu repertori modernista per abordar l'estètica noucentista.

L'arquitecte Miquel Madurell i Rius obtingué el títol el 1891. Entre els seus projectes destaquen l'actual seu del Parlament Balear i diverses obres a Barcelona, com el Banco Hispano- Americano, que li va merèixer una menció honorífica en el concurs anual d'arquitectura el 1912. Nomenat arquitecte municipal de Sant Sadurní el 1904, és l'autor d'algunes de les obres més representatives del modernisme de la vila. La seva feina comprèn edificis públics com les Escoles Noves i l'Ateneu. Tot i la seva vessant modernista, en aquesta obra aplica una estètica més sobria, més pròxima al noucentisme. Havia treballat ja per Viader el 1911 (POUM, 2010), (CUBELES, 1991).

Per la seva banda, Narcís Viader i Escayola ja provenia d'una nissaga de farmacèutics que exercien a Sant Sadurní des de 1826 en una farmàcia del carrer de l'Església 3, que havia estat propietat també d'una altre nissaga de farmacèutics, els Millet.

El 1914, els Viader traslladen la seva farmàcia a aquest nou edifici, des de la seva ubicació original al carrer de l'Església.

Bibliografia

CUBELES, Albert (1991). Urbanisme i arquitectura a Sant Sadurní d'Anoia (1865-1923). Ajuntament de Sant Sadurní d'Anoia. L'Avenç.

SOLANS, Joan Antoni (2010). POUM. Annexes a les normes. Annex III Catàleg d'edificis i conjunts urbans a protegir per raons del seu valor cultural. Fitxa 31.

